

За туй честито обстоятелство ний имамы слѣдующето преданіе ⁽¹⁾: На онуй врѣме (ок. 1186), въ Търново былъ издигнѣтъ единъ храмъ въ име св. мученика Димитрія Солункаго. При освѣщаваньето на този храмъ (който е сега въ развалины) прѣснало са между народа слухъ, че ужъ св. Димитръ оставилъ града Солунъ, дѣто почивать цѣлокупно неговытъ мощи и преминѣлъ въ България; — че самъ си Господь призовавъ народа да дигне оржжіе противъ Гърцытъ, и му провожда отъ невидѣлица св. Димитрія на помощь; — че тѣй българскытъ дружины ще бждѣтъ непобѣдимы въ борбата, и пр. и пр. На туй са основава и приказката: « *Асѣнь I*, извлечена изъ бълг. Исторія. »

Спорѣлъ друго едно преданіе ⁽²⁾, въ времето на царь Асѣня, въ Търново имало българскый патріархъ на име блаженный святитель *Іоаннъ*, и преданіето разказва, че този патріархъ ободрявалъ народа да са дигне за свободата си и че той пакъ вѣнчалъ Асѣня на царството. Но и туй преданіе, което и други ужъ потвърдяватъ, неможе да са приемне за истинско: защото на онуй време въ Търново не само патріархъ но и епископъ даже нѣмало, и за коронасяваньето Асѣнево на царство былъ повыканъ отъ Сръдецъ (Софія) *Василіи Загорскый*, който послѣ станѣлъ търновскый Патріархъ (1204). Колкото за тогова святителя Іоанна, който са споменува въ много житія и книги русскы, неможе да са каже, че не е сѣществувалъ, но не са знае достовѣрно кога и дѣ е живѣлъ. Но да видимъ нататѣкъ участъта на двамата братъя, освободителтъ на България, която

⁽¹⁾ Гл. статьята на С. П. за *Уніята* въ «бъл. книжиды» отъ Января 1858.

⁽²⁾ Истор. прегледъ на българската църква на М. Д. глава IV, стр. 69, нодъ забѣлѣжка.